

Declaració. AGBAR: Prou abús de poder.

A Catalunya aquests darrers anys s'està disputant el futur de l'aigua. L'aigua és un element essencial per a la vida tal i com la coneixem, tant per les persones com pels ecosistemes. Per això observem amb certa inquietud els darrers esdeveniments que se sumen a una dinàmica de persecució dels actors socials que lluiten per protegir i tenir cura de l'aigua com a bé comú que és per assegurar la vida.

L'aigua és un dret humà essencial per a la vida reconegut des l'any 2010 per les Nacions Unides. Els éssers humans no podem viure més de 3 dies sense aigua. L'emergència climàtica i el canvi global estan incrementant les afectacions sobre l'aigua amb un augment de la concentració de precipitacions, sequeres i disminució de l'aigua dolça disponibles. Amb aquesta perspectiva l'aigua es convertirà en un dels grans detonants de potencials conflictes i migracions climàtiques, i serà d'especial rellevància a la regió mediterrània, el que fa inqüestionable la seva gestió des de l'interès comú.

A Catalunya, 3 de cada 4 habitants rebem l'aigua d'operadors pilotats per AGBAR. Això representa un monopoli de facto de la gestió de l'aigua, en mans d'un sol grup empresarial que ostenta la gestió del servei a la majoria de municipis mitjans i grans de Catalunya. El 100% d'Agbar pertany a la multinacional francesa SUEZ, recentment absorbida per l'altra gran multinacional francesa en el negoci de l'aigua, VEOLIA.

Seguint aquesta lògica mercantilitzadora, el passat desembre l'aigua entrava a cotitzar al mercat de futurs de Wall Street. L'aigua com producte financer és un valor segur, que amb la perspectiva d'un augment de la demanda i la disminució de la disponibilitat, fa de l'aigua una aposta segura que ansien grans especuladors i inversors. Aquesta entrada als mercats financers és un pas més enllà en la mercantilització de l'aigua que lliga l'aigua només al seu valor econòmic i financer, i la deslliga de tota la seva resta de valors imprescindibles per a la vida humana i dels ecosistemes.

Malgrat això, arreu del món fa anys que ha començat una onada remunicipalitzadora per recuperar la gestió i el control de l'aigua a mans públiques. Els objectius que persegueix la recuperació del control sobre l'aigua són una gestió més eficaç, transparent, democràtica, arrelada als municipis i amb objectius socials i ambientals, i no guiada pel lucre. A Catalunya, desde l'any 2010, 28 municipis han decidit recuperar la gestió de l'aigua. La majoria d'ells han estat portats als tribunals per AGBAR arran de la decisió democràtica d'aquests municipis de recuperar el control sobre l'aigua i revertir el servei de privat a públic, passant de gestió indirecta a directa.

Aquesta gran ofensiva judicial d'Agbar afecta a una quarantena de municipis i ens locals que han fet passos cap a una gestió directa, i s'encabeix en la cursa global per la mercantilització i financiarització de l'aigua. Aquest atac constitueix un clar abús de poder, on mitjançant el poder judicial, el poder mediàtic i sobretot el poder econòmic tracten que els seus interessos passin per sobre de l'interès del bé comú, de les decisions democràtiques dels ajuntaments i de la ciutadania

[que vol en un 80,6% una gestió pública](#). Un poder econòmic que prové dels costos il·legítims cobrats a la factura de l'aigua, com ara la publicitat, el canon de coneixement, el manteniment dels comptadors, els litigis judicials per mantenir la gestió privada i operacions financeres en els mercats globals realitzades en la creació de l'empresa mixta metropolitana a l'Àrea Metropolitana de Barcelona. [Alguns d'aquests costos poden arribar a suposar el 56% de la tarifa de l'aigua](#).

Diferents moviments socials i organitzacions hem patit la judicialització, intimidació i difamació per part d'Agbar quan hem obert el debat sobre l'aigua i reclamat mesures socials que toquen els seus beneficis. La Iniciativa Ciutadana de l'Aigua a Barcelona, [que van signar més de 25.000 barcelonines](#), ha estat portada als tribunals i bloquejada per [5 contenciosos administratius interposats per AGBAR i els seus lobbies](#). [Agbar va portar l'APE a judici](#) per demanar la condonació del deute de les famílies, condonació que finalment va accedir a donar [després de denunciar 3 activistes de l'Aliança](#). Espies del sector privat es van infiltrar al moviment ciutadà per la remunicipalització de l'aigua a Barcelona, unes pràctiques que mai no van ser confirmades ni desmentides per part d'Agbar. L'últim episodi ha estat la campanya difamatòria que qüestiona el finançament rebut per part de les entitats que van donar suport a la consulta de l'aigua a Barcelona, i per la tasca social en la defensa de drets que desenvolupen.

D'altra banda, entre el març del 2016 i el maig del 2018, Agbar [va destinar més d'1,4 milions d'euros en publicitat, patrocinis o convenis només a TV3 i Catalunya Ràdio](#). La companyia va patrocinar diversos programes dels mitjans públics catalans, com ara la sèrie 'Com si fos ahir', 'La TdP' o 'Joc de cartes', entre d'altres. Les accions publicitàries es van intensificar també amb altres canals i mitjans privats, coincidint amb l'emergència de la consulta ciutadana sobre el model de gestió de l'aigua a Barcelona. Desconeixem a quant ascendeix la xifra total de despesa en publicitat que, a la fi, paguem la ciutadania amb els nostres rebuts.

Per tot plegat, fem una crida a les organitzacions socials i ambientals de tots els àmbits a donar suport aquesta declaració per tal que els nostres governs prenguin totes les mesures necessàries per facilitar la gestió pública i democràtica de l'aigua i acabar amb l'abús de poder de les multinacionals que hi especulen i negocien.